Grup Mineralògic Català

2/2024

INFOMINER

86

Sumari

JULIOL 2024

Sortida a les mines de Can Magre 3
Prudenci Gatell

Sortida al Salí de Cambrils 4
Isabel Benet

SETEMBRE 2024

Retalls de Geologia. Itinerari geològic a Prat de Cadí 5
Isabel Benet

OCTUBRE 2024

Ressenya de Minergualba 2024 6
Jorgina Jordà

Sortida a la pedrera de "Sant Corneli" 7
Jorgina Jordà

MINERALEXPO Barcelona-Sants, Octubre 2024 8
Jorgina Jordà

NOVEMBRE 2024

Sortida a les Guilleteres d'All 9
Isabel Benet

DESEMBRE 2024

Revisitant Santa Creu d'Olorda 10
Isabel Benet

Portada. Agregats botrioides a globulars de calcita (varietat cobaltífera). Camp visual 30mm. Mina Solita. Peramea. Baix Pallars. Pallars Sobirà. Lleida. Catalunya. Codi foto ICGC: RFGMC-226 (GMC).

Foto i col·lecció: Xavier Rodríguez Poblador.

Sortida a les mines de Can Magre (15/6/2024)

Prudenci Gatell

El passat dissabte 15 de juny es va fer una nova sortida del GMC, aquesta vegada a les mines de Can Magre, a Vilàvers, comarca de la Selva. Fèia força anys que no s'hi anava i valia la pena aprofitar-ho; i més si el guia era Xavier Rodríguez, gran coneixedor de la zona i creador d'un magnífic article publicat a les nostres revistes *Mineralogistes de Catalunya i Paraguela del 2014*.

Un dia xafogós, ser-i que sí ed ne va llui tota l'estona, per sort. El punt de trobada era la urbanització de Can Carbonell, on van deixar aparcats bona part dels cotxes per a repartir-nos en 4 cotxes dels seis gens per a estiliar pista muntanya amunt. Calia limitar-se el nombre per les dificultats d'aparcar un cop a fi; i a més, el camí no era gens accessible per a segons quins cotxes.

Cal teni present que les mines de Can Magre són un conjunt de 15 o 20 bocaps, la majoria de dimensions reduïdes, i que no revesteixen un excessiu interès mineralògicament parlant (des del punt de vista del col·leccionisme). Es hi efectiu remenar pels terrapells. Òt sòti, Xavier havia preparat una logística completíssima: tada i binocular per a poder apreciar bé el que s'hi troba: no endebades, Can Magre és conegut pels seus micro de pirosmelita, cerussita i altres espècies.

Prèviament es va fer una completa explicació de la geologia del terreny, la seva evolució i la formació del jaciment. Va complementar se aquesta dissertació amb una mica d'historia minera de l'explotació i es va acabar amb un mostrat de la diversa paragènesi, amb tot de peces que s'havien trobat en anteriors incursions: cobs de fluorita, que alli es veu de color groc, habitualment; cerussita; baritu; quars... i la inefable pirosmelita, una magnífica mostra amb cristalls aciculars verds que no calia mirar amb el binocular.

Endetalla la normala tots sols es van afegir uns quant consells i orientacions per a saber qué, com i on trobar les pensades peces. I ja ens van disseminar per la pista, en una recerca a consciència pels terrapells. No ho semblava, però el sol, ning d'amagat, feia estralla i la calor tenaliosa. No obstant això, i amb certa facilitat, s'anaven trobant diferents minerals, alguns observables a ull nu, altres que requeriren una analisi amb lupa i d'altres visibles exclusivament amb el binocular. Qui més qui menys va obtenir mostres de fluorita, quars, cerussita... es podia observar també la galena, sovint degradada i ocupant cavitats petrées de fluorita. Mostres mínimes però que a més facilitaren entendre la seva formació.

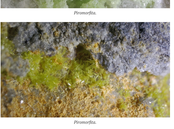

Piromorfita.

Piromorfita.

Baritu.

Cerussita.

Grofeixitita.

Fluorita.

Ja cap al final d'aquella primera fase, va sortir un petit filònet de pirosmorfites que va provocar gran alegria entre els afortunats descobridors. Passaren les dotze i vam estiliar pista avall per a explorar un parell de bocaps i copsar la magnitud i dificultat de les labors. En una de les bocaps un petit grup va investigar més a fons, amb l'esperança veeiada de trobar mès pirosmorfites.

Ja de tornada, i abans d'estiliar cap els cotxes, mentre es recollia tada i binocular, amb l'ull ja acostumat a la matèria que calia trencar, van sortir dues de les millors peces, dotes a banda de l'estupent verd esperat, es van abtinir petits cristalls grocs de wulfenita. Tot un èxit! Ara sí: era hora de retirada, no calia temptar més la sort i, a més, encara ens quedava una darrera parada.

A un vessal de la pista, ja de baixada, es troba un petit aflorament de quisnotites. Aquí sí que no hi havia cap mètode: petites petó atractives, amb la cresa clàssica ben visible. Ara van poder recollir mostres, fins i tot per a posar les a les vitrines del local. La sortida arribava a la seva fi, almenys en la part mineralògica, i amb una satisfacció general per les peces trobades i els aprenentatges assolits.

Quisnotites.

Quedava la darrera fita: estiliar cap el cotxe i arribar al poble de Vilàvers, on teníem reservat un menjador i Can Magí, on van guardi d'un magnífic dinar que va propiciar una sobretaula ben enriquidora, on es va parlar de minerals, sortides, afloraments, anècdotes i historia del Grup. Amb la satisfacció de la feina ben feta, vàrem acomiadar-nos, donant per tancada la sortida.

Autoria de les fotos: Màrius Asensi, Josep Barnés, Xavier Benito, Josep Duràn, Prudenci Gatell, Joan Roell, J.A. Soldevilla.

Sección al Sur de Cordoba (31°07'2826)

Andrés Marcos

Luego de un rodado en la ruta de pertenencia, la tarde se iba nublando cada vez más y el viento comenzaba a soplar con mas intensidad, nos preparamos para la noche, la lluvia, el frio y el viento, nada nuevo, nuestra estrategia siempre fue la de dormir en el camino, en la ruta, en el pueblo, en la estación de servicio, en la cancha de fútbol, en la comisaría, en la casa de un amigo, en la casa de un desconocido, en la casa de un conocido, en la casa de un familiar, en la casa de un vecino, en la casa de un amigo del vecino, en la casa de un conocido del familiar, en la casa de un familiar del conocido, en la casa de un familiar del familiar del conocido, en la casa de un familiar del familiar del familiar del conocido, en la casa de un familiar del familiar del familiar del familiar del conocido, en la casa de un familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del conocido, en la casa de un familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del conocido, en la casa de un familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del conocido, en la casa de un familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del conocido, en la casa de un familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del conocido, en la casa de un familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del conocido, en la casa de un familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del conocido, en la casa de un familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del conocido, en la casa de un familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del conocido, en la casa de un familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del conocido, en la casa de un familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del conocido, en la casa de un familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del familiar del

Sortie géologique du matin

Accès au Geologic site 1 « Grand Canyon » geologic « Fort de Cadi »

Gerard Bayona

Accès au Geologic site 1 « Grand Canyon » geologic « Fort de Cadi »

Le Geologic site 1 « Grand Canyon » geologic « Fort de Cadi » est accessible depuis différents endroits. Il est situé à environ 1 km de la route de Cadi, à environ 1 km de la route de Montserrat et à environ 1 km de la route de Berga. Il est accessible à pied

7 OCT. 2024 | GROP MINERALOGIC CATALÀ

Minerguaita 2024

Ressenya de Minerguaitha 2024

Jorgina Jordà

El passat diumenge 21 de setembre es va celebrar la sisè edició de la MINERGUAITA a la Pedra Perforada i d'Orfanell, un espai molt adequat ate tant estar molt climàtic, tal i les pluja que va caure en algun moment.

Calcedònia, Montjuic (Barcelona).

Amonites, Pedrera de Can Sàrria (Mataró) de la Selva).

Turbomita, Mina "El Bermejo" (Tàrdara).

Andesina amb dripard, Bufant de Vilco (Mirova). Mida de la gràfic 2 cm.

Tirolita, Mina "Delfina" (ancorina). Mida de l'adjunt 2 mm.

Quartz. Arrodolat (L'Ametlla).

Ca! dir que gràcies a algun expositor que portava binocular, van poder contemplar millor els minerameraqui que van fer la feina de ma. Com no l'Ofelia edició de la feia, la barra molta varietat d'espècies vares: antimoni, antzonita, bismutinita, cassiterita i chalcocèlita del cotner de La Fosca, Ola de Volcans (Olot). També un podem veure autunita i torbernita de Chantrian, ahí com fabigita de Ladère i esmeres de cromatopigs i coprita de Vilocus (Pontac).

Mimetita, Cràter de la Fosca, Ola de Volcans (Olot). C.V. Lliures. Foto: Xavi Ortiz.

Vesuvianita amb clinoclasita, Cràter de la Fosca, Ola de Volcans (Olot). C.V. 1,2 mm. Foto: Xavi Ortiz.

Vesuvianita amb clinoclasita, Cràter de la Fosca, Ola de Volcans (Olot). C.V. 1,2 mm. Foto: Xavi Ortiz.

Morganita amb petalocalcinatita, Cràter de la Fosca, Ola de Volcans (Olot). C.V. 1,2 mm. Foto: Xavi Ortiz.

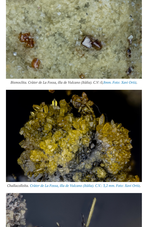

Morganita amb petalocalcinatita, Cràter de la Fosca, Ola de Volcans (Olot). C.V. 1,2 mm. Foto: Xavi Ortiz.

Entre les esmeres de localitzades catalanes, destacaven exemplars d'anatasa, titanita i apatita de Vallbac, esmeres de Gavarrel, wiik, epidota, pedrosita, titanita i dripard del Pont de Suert; anatasa i òrtol d'Ordiqueil; i ulfers i carbonats de la pedrera Berta. També la barra esmeres de les mines de Les Ferreres (Bocairent, Castellón) entre molles altres.

Si sabeu sense errors tanta varietat, hi barra minerals força interessants, com estroncianocaingnita de la Tossana (Italia), tetraferroflogopita i pirochlor, vares dues d'Angola, i esmeralda de la mina "Eurofer", ubic propera, de la Torre de Cabadella.

Estroncianocaingnita, esmeral d'esquerdes de la Tossana (Itàlia).

Per últim, em va crida l'atenció irobar barlia de diferents localitats: Cardenera, La Roda, Pedrera, i ulfers de Cardona, aquesta última a esmeres Ferguson.

Es no comptar amb tallers d'iniciació a la mineralogia, coordinats per Grup Mineralogic Català, dirigits a tots els visitants, especialment als més petits. Com cada any, es va poder fer descoval d'algunes esmeralps per al Museu de Minerals de Cardona.

Per acabar, per a qui a vehi natear-se, ens va realitzar un dinar molt divers i agradable, pel d'autodetres i bistilots mineralògicos de referència.

Només queda donar les gràcies a tots els organitzadors i participants d'aquesta eisesa edició de MINERGUAITA, i en especial, a l'Ajuntament de Gualba i el Grup Mineralogic Català, per l'esforç que comporta organitzar endemesmes coses aquest, del que tots en podem gaudir.

Totes les fotos són de l'autora d'aquestes ratlles excepte aquelles on ja s'indica l'autor.

Sortida a la pedrera de Sant Corneli

Sortida a la pedrera de "Sant Corneli" (28/9/2024)

Jorgina Jordà

Una segada més, hem estat la pedrera de "Sant Corneli", també conegudà com de Can Sarsola (o Can Sabeia), adscrita al municipi de Fogars de la Selva, i a 1 quo una petita part pertany al de Tordera.

Aquesta ha tornat a ser una sortida superlatiuament amb els company de Geologia i Paleontologia de Mineralogia i de Paleontologia d'Josefim les Balms. Una segada arribar tots els assistents i que ens les contingueren satisfactòria, ens hem dirigit a la pedrera i, despatx d'una bonica passejada amb bones vistes, hem iniciat la recerca de minerals.

Pedrera de Can Sarsola.

Només arribar ja hem pogut comprovar que, tot i fer menys d'un any de la nostra anterior visita, la pedrera estava molt canviada i hi havia bagut molt de moviment de material, cosa que ha facilitat que trobéssim forces minerals.

Ben ràpidament hem començat a sortir les espècies més característiques de la zona, que es troben a l'interior de vacuoles dins del basalt. Unes de les més comuns és la *phillipsita*, que a Can Sarsola apareix molt ben cristal·litzada i és fàcil de distingir amb la lupa. També la mesolita i la natrolita, molt més difícils de classificar a ull nu. A més de les espècies citades, a les vacuoles també apareixen bonics agregats radials d'aragonita, així com minerals d'origen magmàtic com l'olivina, que pot trobar-se en cristalls i agrupacions de bona mida.

Phillipsita.

Phillipsita.

Difícil de classificar a ull nu.

Difícil de classificar a ull nu.

Difícil de classificar a ull nu.

Difícil de classificar a ull nu.

Olivina.

Olivina.

Com es la nostra anterior visita, van sorgir molts dubtes amb les trobalies, ja que, com he comentat, algunes dels minerals trobats no eén fàcils de classificar sense anàlisi. Deu hem segut que la pedrera de Can Sarsola sortia un indret interessant per a estudiar molt a fons.

A més de trobar bones mostres, tothom ha gaudit retent "la olra" l'espectacular aflorament de cúmuls basàltiques en disposició columnar que albergen a la pedrera, la qual és també un mirador privilegiat ja que hi podem observar la falla per on passa la Tordera en el seu curs fins al mar.

Cúmuls basàltiques en disposició columnar.

Fans de grup.

A les dues vam donar la sortida per acabada i vam acomiadar-nos dels nostres companys francesos. Tanmateix, els que encara tenéien energia, vam estiliar cap a l'Ermita de Sant Maurici i cassell de Malavella, on vam poder admirar un aflorament de columnes basàltiques tan o més espectacular que el de Sant Corneli. Amb si, malauradament, les seves cavitats no presentien mineralitzacions ni de zeolites ni de carbonats.

Ermita de Sant Maurici i cassell de Malavella.

En aquesti indret tots hemi vam poder fer un petit tous gràcies a la nostra companya Anonaqui, que va portar caffè, fet i coques casolanes bestiàmen.

Només em resta agrair al propietari de la pedrera, el Sr. Josep Campa, permetre'ns realitzar aquesta sortida, ja que aquesta no treba res explotació i està totalment prohibit accedir-hi sense autorització prèvia. També a Josep Bartels i la seva esposa Anonaqui per fer de guia i obsequiar-nos amb el fantàstic berenar a Sant Maurici.

Fotos: Josep Bartels, Miquel Guerrero, Gerona Martínez, Lais Méndez, Carlos Angel Solano i Miquel Soldevila.

MINERALOGIA Barcelona Gemfair, Octubre 2024
pergina pro

Como ya es habitual, Octubre nos ofrece una cita ineludible a la de las tierras mediterráneas, que es la Gemfair.

Con anterior, y a pesar ayudar, Enrique Lapuente de Mineralogia de Aragón ha estado en Tucson, Arizona, USA, en la Gem Show, que es la mas grande del mundo, y que ocupa mas de 1 km de largo, pasando por el Hotel Gem Show, Gem Show Tucson, Tucson Convention Center, Tucson Expo Center, Tucson Electric Park, Tucson Arizona Exhibition Center y Tucson Arizona Exhibitions Center, y en la siguiente de Hong Kong, que ocupa mas de 1 km de largo, pasando por el Hong Kong Convention and Exhibition Center, Kowloon.

Con lo de arriba dicho que no es ningún caso comparable, con la Gemfair, la cita de Barcelona, que ha sido como siempre, un lugar de encuentro de los amantes de la mineralogía y de los profesionales del sector, que se ha visto reforzado con la presencia de muchas empresas y profesionales que no se conocen en otras ferias, y que se han sumado a la Gemfair 2024, y a la cita de Barcelona.

Sortida a les Guilleries-Ferrió d'Alt (09/11/2014)

Isabel Benet

Aquest diumenge es tenia fixat la sortida mensual del Grup Muntanyenc Cotidia, amb el ardit en el mirador del Ferrió d'Alt (1.000 m), que es tracta de una de les de 4 hores. Malauradament, i per no es obligar a marxar de la seva neteja, prevista per el passat dia 15 de novembre, i que no es va poder fer per la pluja, es va decidir que es tractaria de fer una sortida de 3 hores, per les Guilleries, i que es tracta de una sortida de passejada per el mirador del Ferrió d'Alt. Per tant, es va fer una sortida de 3 hores, per les Guilleries, i que es tracta de una sortida de passejada per el mirador del Ferrió d'Alt.

Les Guilleries (Ferrió d'Alt), des del Collformic

La sortida es planejà a partir Sant Boi i de manera que, com Ordenació Urbana (OU) prèvia per urbanitzar de Bellver i Ges, a la comarca de la Garrotxa, en aquest de pous interés per la seva geologia i per la seva flora i fauna, i per la seva geologia i per la seva flora i fauna, i per la seva geologia i per la seva flora i fauna, i

Revisitant Santa Creu d'Olorda

Revisitant Santa Creu d'Olorda (15-12-2004)

Isabel Benet

Avui ha just un any que tomba una mm nouvet una quarta valoren descent l'entrada de la Santa Creu d'Olorda, de suposat origen prerromànic, per a l'ala la darrera notícia d'ahí de forteto indaleyàmica. L'aquat que l'ha passat, tot un hort ser pel seu fruit que pella i per ella, despois de les diquetes posterioritzes, ch a la boca forta (introducció geogràfica i geológica de la zona en alterna plutanes negres i calcàries del Paleozoic. Aquesta darrera ha estat ocupada per l'home des de temps immemorials. Ja ho deu ser, doncs, l'entrada d'ocd valoren esquena de les zones pedroses indaleyàmica, un aparelatge estructures tectònicas força interessantes.

Vista del Puig d'Olorda i de les pedreres superior que van estar l'any passat.

Al nord d'Olorda l'Antiguet circular que mes pertanyet a ma una volta compatia al Puig d'Olorda, se'ns mostra un esquema de zona en la forma d' superpositional Pungio despois de la cartitzat, ara fa uns 500 milions d'anys, de dues masses sedimentàries (Carolein i Gondwana) i de zona en es alterar la Serralada Hercíniana com a conseqüència de la formació de la Pangea. Aquesta darrera ha estat ocupada per l'home des de temps molts anterior. Aquest i l'ocupació que ning molt despois del seu total desmantellament, fou ens estudiat a l'entorn 700 del mantell de Collserola, damunt una microzona en forma de cuchillo compatia, al nord del qual se trobem les calcàries que avui valoren.

Formació de Pangea i de la Serralada Hercíniana.

Triàsic - Jurràssic
Jurràssic superior - Cretàcic
Cretàcic inferior
Paleògen
Neògen - Quaternari
Massis Hercinià de zones d'edat
Massis Hercinià de zones d'edat
Massis Hercinià de zones d'edat